

Panium - On dört sayısı

Tapınak İmtihanının Anahtarı Olarak Hayal Kırıklığı

Jeff Pippenger

2026-02-18

Kutsal Yer konusu, Üçüncü Melek'in mesajının başlangıcında, 22 Ekim 1844'teki hüsranın kilidini açan "anahtar" idi; ve aynı konu, Üçüncü Melek'in mesajının sonunda tapınak imtihanının Kutsal Yer mesajının kilidini açacak "anahtar" olan hüsranın konusudur.

Ve sana göklerin egemenliğinin anahtarlarını vereceğim: yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde bağlanmış olacaktır; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde çözülmüş olacaktır. Matta 16:19.

11 Eylül 2001'in, Amerika Birleşik Devletleri'nde "911" in bir acil çağrısını simgelemesiyle uyumlu olarak "9/11" şeklinde anlaşılması, her şeyi tasarlayan O'nun tasarımıdır. 18 Temmuz 2020'deki hayal kırıklığını anlamak, yüz kırk dört binin hareketinin bu şekilde tanınmasına imkân verir; ancak bu, İsa'nın bugün de, iki bin yıl önce yaptığıyla hiçbir fark olmaksızın, manevî olanı tabii olanla temsil ettiğini görmek isteyenler için böyledir. "20/20" görme, sahip olabileceğiniz en iyisidir; ve 2020'deki hayal kırıklığı, on bakirenin peygamberî tarihinde mâbedin tanınmasına imkân veren yol işaretidir.

"Matta 25'teki on kız benzetmesi de Adventist halkın tecrübesini tasvir eder." Büyük Mücadele, 393.

Yirmi 20 görme, temel hakikatlerin temsil ettiği geriye dönük basiretle birleştirildiğinde daha da iyidir. Pavlus, "peygamberlerin ruhları, peygamberlerin ruhlarına tabidir" diye öğretir; bu nedenle Matta'nın bakireleri, Yuhanna'nın yüz kırk dört bin olarak tanımladığı aynı bakirelerdir; Yuhanna da onları Vahiy 144'te bakireler olarak niteler.

Bunlar kadınlarla kendilerini kirletmemiş olanlardır; çünkü bakirelerdir. Bunlar, Kuzu nereye giderse onu izleyenlerdir. Bunlar, insanlar arasından kurtarılarak Tanrı'ya ve Kuzu'ya sunulan ilk ürünlerdir. Vahiy 14:4.

Sonbahar mevsiminin ilk ürünleri, Kuzu'yu izleyerek tapınağa giren bakirelerdir ve tapınağı anlamanın "anahtarı" 2020 yılındaki hayal kırıklığıdır.

Davut'un evinin anahtarını onun omzuna koyacağım; o açacak, kimse kapatamayacak; o kapatacak, kimse açamayacak. Yeşaya 22:22.

Eğer bir Adventist 144.000'in arasında yer alacaksa, peygamberî bir zorunluluk gereği, gerçekleşmemiş bir kamuya açık öngörünün sunulmasından kaynaklanan bir hayal kırıklığı yaşamış olacaktır.

"Ben sık sık, ondan beşinin akıllı, beşinin ise akılsız olduğu on bakirenin meseline yönlendirilirim. Bu mesel harfiyen yerine getirilmiştir ve getirilecektir; çünkü bu zamana özel

bir uygulaması vardır ve üçüncü meleğin mesajı gibi, zamanın sonuna dek yerine getirilmiş ve mevcut hakikat olmaya devam edecektir.” Review and Herald, 19 Ağustos 1890.

Daniel kitabının on birinci bölümünün on beşinci ayetindeki Panium Muharebesi, Amerika Birleşik Devletleri’ndeki Pazar günü yasasını tanımlayan on altıncı ayete götüren savaştır.

Böylece kuzeyin kralı gelecek, bir kuşatma rampası kuracak ve en tahkimli şehirleri ele geçirecek; güneyin kuvvetleri karşı koyamayacak, ne de onun seçkin adamları; karşı koymaya yetecek hiçbir güç bulunmayacaktır. Daniel 11:15.

Bu ayette Amerika Birleşik Devletleri, Rusya’yı ve Rusya’nın seçilmiş halkını yenilgiye uğratar. Ama bir sonraki ayette, Roma’nın yükselişine karşı hiç kimse duramaz; Roma’nın yükselişi, dünyanın fethine yönelik ilk adım olarak Yahuda ve Yeruslaim’i işaretler; zira Roma, Kutsal Kitap peygamberliğinde dördüncü krallık olarak yükselmiştir. On altıncı ayette, harfî görkemli diyarda durmak suretiyle, harfî Roma’nın otoritesinin sembolü harfî görkemli diyarın içinde bulunmaktaydı; böylece, ruhsal Roma’nın otoritesinin işaretinin, ruhsal görkemli diyar olan Amerika Birleşik Devletleri üzerine dayatıldığı zamanı ifade eden kırk birinci ayeti tipolojik olarak örneklemekeydi.

Vahiy’in on üçüncü bölümündeki yerden çıkan canavarın iki boynuzu Cumhuriyetçilik ve Protestanlığı temsil eder. Daniel kitabının on birinci bölümünün on beşinci ayetinde, III. Antiokhos ve Büyük Antiokhos olarak da bilinen Antiokhos Magnus, Ptolemaios Hanedanı’nın temsil ettiği güney krallığını mağlup eder. Antiokhos Donald Trump’ı, güneyin kralı ise Rusya’yı temsil eder. Panium Savaşı, Amerika Birleşik Devletleri ile Rusya ve Rusya’nın seçilmiş halkı arasındaki savaştır; Antiokhos’un galip geldiği bu savaşın ardından ise krallığının, yerden çıkan canavarın Cumhuriyetçi boynuzunun dışsal görünümünü tesis eden on dördüncü ayetin gücü olan kelimenin tam anlamıyla Roma tarafından fethedildiğini gördü. İçsel görünüm ise yerden çıkan canavarın Protestan boynuzu tarafından temsil edilir. Her iki boynuz da Panium Savaşı’ndadır; çünkü Petrus, Yoel kitabından getirdiği mesajla orada bir Protestan olarak bulunmaktadır.

250 Yıl

Yeryüzü canavarının iki hattını dikkate aldığımızda, 1776’da yeryüzü canavarının yükselişine başladığını ve 1798’e gelindiğinde (yirmi iki yıl sonra) Vahiy on üçteki deniz canavarının ölümcül yarasını aldığını ve yeryüzü canavarının Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olarak hüküm sürmeye başladığını görürüz. İki yüz elli yıl sonra, 2026’da, 8 Mayıs 2025’te başlayan içsel tapınak sınamasına uyanmış bulunuyoruz.

Bu “250” yıl aynı zamanda Büyük Antiokhos ile de bağlantılıdır. MÖ 457 tarihli fermanla başlayıp oradan iki yüz elli yıl saydığımızda MÖ 207 yılına ulaşırız; bu tarih Panium Savaşı’ndan yedi yıl önceye ve Ptolemaios’un Raphia Savaşı’nda Antiokhos’u mağlup etmesinden on yıl sonrasına tekabül eder; söz konusu hadise Daniel’in on birinci bölümünün on birinci ayetinde temsil edilir. Daniel 11:11 elbette, Protestan boynuzunun dâhilî hattı olan Vahiy 11:11 ile hizalanan Cumhuriyetçi boynuzun haricî hattıdır. Daniel ile Vahiy aynı kitaptır ve Vahiy, haricî peygamberliğin sembolleri olarak mühürleri, buna paralel dâhilî peygamberliğin sembolleri olarak

da kiliseleri kullanır.

Kiros, üç fermanın tümünü temsil eder; zira birinci ve ikinci olmadan üçüncüsü olmaz.

“Ezra’nın yedinci bölümünde ferman bulunmaktadır. 12–26. ayetler. En tam şekliyle bu ferman, Pers kralı Artahşašta tarafından MÖ 457 yılında yayımlanmıştır. Ancak Ezra 6:14’te Yerusâlim’deki Rab’bin evinin, ‘Pers kralı Koreş’in, Darius’un ve Artahşašta’nın buyruğuna [kenar notunda “ferman”] göre’ yapılmış olduğu söylenir. Bu üç kral, fermanı başlatarak, yeniden tasdik ederek ve tamamlayarak, onu peygamberliğin 2300 yılın başlangıcını belirlemek üzere gerekli kıldığı yetkinliğe ulaştırdılar. Buyruğun tarihi olarak, fermanın tamamlandığı zaman olan MÖ 457 yılı esas alındığında, yetmiş hafta ile ilgili peygamberliğin her ayrıntısının yerine gelmiş olduğu görüldü.” Büyük Mücadele, 326.

MÖ 457’de Kiros tarafından temsil edilen üç ferman çizgisinden itibaren, “250” yıl, MÖ 217’de IV. Ptolemaios’un Büyük Antiokhos’u yendiği Raphia Muharebesi ile, MÖ 200’de Antiokhos’un Panium Muharebesi’nde Ptolemaios’u yendiği, on beşinci ayette zikredilen olay arasındaki tarihi kesitte nihayete erer. Bu çizgi, Antiokhos Magnus’u Donald Trump ile örtüştürür. Kutsal Kitap kehanetindeki altıncı krallığın başlangıcında, 1776’dan 1798’e kadar, altıncı krallığın yükselişini temsil eden “22” yıllık bir dönem vardır. Bu “22” yıl, ayrıca 2001’den 2023’e kadar, altıncı krallığın tarihinin sonundaki, “22” sayısı ile temsil edilen tarihi de tasvir eder. “22”, Tanrısallık ile insanlığın birleşiminin simgesidir; bu birleşim, Kutsal Kitap kehanetindeki altıncı krallığın tarihi içinde gerçekleştirilir; söz konusu krallık, dışsal boynuzu Cumhuriyetçilik ve içsel boynuzu Protestanlık olan yeryüzü canavarıdır.

“22” ile temsil edilen birlik aracılığıyla Mesih’in ifa ettiği iş, Mesih’in En Kutsal Yer’deki nihai işidir; bu, günahların silinip ortadan kaldırılmasıyla temsil edilir ve Yoel’e göre —Petrus’un esinli yorumu eşliğinde— son yağmurun dökülmesi sırasında gerçekleşir.

Öyleyse tövbe edin ve dönün ki Rab’bin huzurundan ferahlık zamanları geldiğinde günahlarınız silinsin. Elçilerin İşleri 3:19.

Günahın silinmesi, göksel Başkâhin’in son hizmetidir.

Eskiden halkın günahları imanla günah sunusunun üzerine yüklenir ve onun kanı aracılığıyla, temsilen, yeryüzündeki mabede aktarılırdı; aynı şekilde Yeni Antlaşma’da tövbekârların günahları imanla Mesih’in üzerine yüklenir ve gerçekte göksel mabede aktarılır. Ve yeryüzündekinin tipik arındırılması, onu kirletmiş olan günahların uzaklaştırılmasıyla nasıl yerine getirilseyse, göksel olanın gerçek arındırılması da orada kaydedilmiş bulunan günahların kaldırılması, yani silinip yok edilmesiyle gerçekleştirilecektir. Ancak bunun gerçekleştirilebilmesi için, günahlarından tövbe ve Mesih’e iman yoluyla O’nun kefaretinin yararlarına hak kazananların kimler olduğunu belirlemek üzere kayıt kitaplarının incelenmesi gerekir. Dolayısıyla mabedin arındırılması bir araştırma işi—bir yargı işi—içerir. Bu iş, Mesih’in halkını kurtarmak üzere gelişinden önce yerine getirilmelidir; çünkü O geldiğinde, herkese işlerine göre vermek için mükâfatı Kendisiyle olacaktır. Vahiy 22:12. Büyük Mücadele, 421.

22 Ekim 1844'te başlayan çalışma, Geceyarısı Çılgılığı'nın doruk noktasında başladı ve çalışma Geceyarısı Çılgılığı'nın doruk noktasında tamamlanır; Petrus bu doruk noktasını günahın silinip ortadan kaldırılması dönemi olarak tanımlar; bu dönem de, "ferahlatma zamanları" geldiğinde, yaşayanların yargısı dönemini işaret eder.

Araştırmacı yargının icrası ve günahların silinmesi, Rab'bin ikinci gelişinden önce tamamlanacaktır. Zira ölümler, kitaplara yazılmış olana göre yargılanacakları için, davalarının inceleneceği o yargılama gerçekleşmeden insanların günahlarının silinmesi mümkün değildir. Ne var ki elçi Petrus, imanlıların günahlarının şu vakitte silineceğini açıkça bildirir: 'Rab'bin huzurundan ferahlatma zamanları geldiğinde; ve O, İsa Mesih'i gönderecektir.' Elçilerin İşleri 3:19, 20. Araştırmacı yargı sona erdiğinde, Mesih gelecek ve ödülü O'nunla birlikte olacaktır; herkese yaptığı işe göre vermek üzere. Büyük Mücadele, 485.

"Ferahlık zamanları" aynı zamanda "her şeyin yeniden düzene konulması zamanlarıdır."

Öyleyse tövbe edin ve dönün ki, Rab'bin huzurundan ferahlama zamanları geldiğinde günahlarınız silinsin; ve o, daha önce size bildirilen İsa Mesih'i gönderecektir: Gök, onu, Tanrı'nın dünyanın başlangıcından beri bütün kutsal peygamberlerinin ağzıyla sözünü ettiği her şeyin eski hâline getirileceği zamanlara dek kabul etmelidir. Elçilerin İşleri 3:19-21.

"Ferahlanma zamanları" "Rab'bin huzurundan" gelir; bu, "İsa Mesih" gönderildiğinde gerçekleşir. Vahiy onuncu bölümdeki melek 11 Ağustos 1840'ta indiğinde, Kardeş White, meleğin "bizzat İsa Mesih'ten başkası olmadığını" belirtmiştir. Mesih'in 22 Ekim 1844'te başlattığı işe, 1840'tan 1844'e uzanan tarihî süreç öncülük etti; Kardeş White, bu tarihi "Tanrı'nın gücünün görkemli bir tezahürü" olarak nitelendirirken aynı tarihi Petrus'un zamanındaki Pentekost dönemiyle aynı çizgiye yerleştirmiş ve ardından bu iki peygamberî tarih çizgisini, görkemiyle yeryüzünü aydınlatan Vahiy on sekizinci bölümdeki meleğin inişine işaret etmek için kullanmıştır.

"Üçüncü meleğin mesajının ilanına katılan melek, bütün yeryüzünü kendi görkemiyle aydınlatacaktır. Burada, dünya çapında kapsamı olan ve alışılmadık güçte bir iş önceden bildirilmektedir. 1840-44 Advent hareketi, Tanrı'nın gücünün görkemli bir tezahürüydü; birinci meleğin mesajı dünyadaki her misyon istasyonuna ulaştırıldı ve bazı ülkelerde, on altıncı yüzyıldaki Reform'dan bu yana herhangi bir ülkede görülmuş olanların en büyük dinsel ilgisi ortaya çıktı; ancak bütün bunlar, üçüncü meleğin son uyarısı altındaki kudretli hareket tarafından aşılacaktır.

"Yapılacak iş, Pentekost Günü'ndeki işe benzer olacaktır. Nasıl ki 'ilk yağmur', müjdenin başlangıcında Kutsal Ruh'un dökülüşüyle, değerli tohumun filizlenmesini sağlamak için verildiyse, aynı şekilde 'son yağmur' da hasadın olgunlaşması için onun sonunda verilecektir. 'RAB'bi tanıyalım, O'nu tanımaya devam edelim; O'nun gelişi tan gibi kesindir; bize yağmur gibi, yeryüzüne yağın son ve ilk yağmur gibi gelecektir.' Hoşea 6:3. 'Öyleyse sevinin, ey Siyon çocukları, ve Tanrınız RAB'be sevinin; çünkü O size ilk yağmuru ölçülü olarak verdi, ve üzerinize yağmuru, ilk yağmuru ve son yağmuru indirecektir.' Yoel 2:23. 'Son günlerde, Tanrı diyor, Ruhumdan bütün insanların üzerine dökeceğim.' 'Ve olacak ki, Rab'bin adını çağıran herkes kurtulacaktır.' Elçilerin İşleri 2:17, 21."

Müjdenin büyük işi, başlangıcını damgalayan Tanrı'nın gücünün tezahüründen daha aزیyla sona ermeyecektir. Müjdenin başlangıcında ilk yağmurun dökülmesiyle yerine gelen peygamberlik sözleri, kapanışında son yağmurda yeniden yerine getirilecektir. İşte elçi Petrus'un şöyle derken beklediği "ferahlanma zamanları": "Bu nedenle tövbe edin ve dönün ki, Rab'bin huzurundan ferahlanma zamanları geldiğinde günahlarınız silinsin; ve O, İsa'yı gönderecektir." Elçilerin İşleri 3:19, 20. Büyük Mücadele, 611.

1840'tan 1844'e kadar olan Advent hareketi, Mesih'in kendi mabedini arındırma hizmetinin açılışını başlatan Tanrı'nın kudretinin görkemli bir tezahürüydü. O tarihte, Vahiy 14'teki birinci melek olarak temsil edilen İsa'nın, Vahiy 10'da temsil edildiği üzere, 11 Ağustos 1840'ta inişiyile başladı. O vakit başlayan Tanrı'nın kudretinin tezahürü, araştırmacı yargının açılışına kadar yükseldi ve bu nedenle, araştırmacı yargının kapanışına kadar yükselecek olan Tanrı'nın kudretinin bir tezahürünün tipini teşkil etti. Sonda yer alan dönem 11 Eylül'de başladı; o gün, İsa yeniden Vahiy 18'in meleği olarak indi, New York'un büyük binaları Tanrı'nın dokunuşuyla yere indirildi ve araştırmacı yargının hizmeti ölümlerden dirilere geçti. Yağmurlar, İsa gönderildiğinde gelir.

İsa, almak için istememiz gerektiğini öğretti; Zekarya ise, son yağmurun vaktinde, son yağmur için istememiz gerektiğini söyler. Öyleyse, Zekarya'nın buyruğunu yerine getirebilmek için, son yağmurun vaktinde bulunduğunuzu bilmeniz gerektiği açıktır.

Son yağmur vaktinde Rab'den yağmur isteyin; böylece Rab parlak bulutlar oluşturacak ve onlara yağmur sağanakları verecek, tarlada herkese ot. Zekeriya 10:1.

11 Eylül'de İsa, Vahiy'in on sekizinci bölümünün meleği olarak indi ve son yağmur çiselemeye başladı; ancak o, yalnızca Zekeriya'nın "son yağmur için isteyin" buyruğunu yerine getirenlerin ve "ferahlatma zamanlarının" ve her şeyin yeniden düzeltilmesi zamanının geldiğini hakiki surette idrak edenlerin üzerine düşer. Ruh, son yağmurun peygamberî döneminin geldiğinin "farkına varmalıdır."

Son yağmuru beklememeliyiz. O, üzerimize yağın lütfun çığını ve sağanaklarını fark edip benimseyen herkesin üzerine geliyor. Işığın kırıntılarını topladığımızda, O'na güvenmemizden hoşlanan Tanrı'nın kesin merhametlerinin değerini bildiğimizde, o zaman her vaat yerine getirilecek. [Yeşaya 61:11 alıntısı.] Bütün yeryüzü Tanrı'nın yüceliğiyle dolacak. Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Yorumu, cilt 7, 984.

11 Eylül'de ferahlık zamanları başladı ve yaşayanların günahlarının silinmesi başladı. Bu yargı, İbrahim'in üç aşamalı antlaşmasının ilk ilkesiyle örtüşür. Söz konusu ilk ilke şuydu: Rab, İsrail'i Mısır esaretinden çıkardığında hem kendi antlaşma halkını hem de onların yolcu ve yabancı olarak yaşadıkları ulusu yargılayacaktı. İlk antlaşma halkı, yüz kırk dört bin olan son antlaşma halkını tipolojik olarak temsil ediyordu. O peygamberî halk, yerden çıkan canavarın Protestan boynuzu olarak yargılanacak; aynı anda yerden çıkan canavarın Cumhuriyetçi boynuzu da yargılanacaktır.

Cumhuriyetçi boynuzun yargılanması, tarihinin sonunda, yani Pazar Yasası'nda gerçekleşir. Pazar Yasası, bazı tarihçilere göre Kefaret Günü'nde, MÖ 63'te Roma'nın Yahuda üzerinde hâkimiyet kurmasının on altıncı ayetteki yerine gelişiyile temsil edilir.

Antiochus Magnus, onuncudan on beşinciye kadar olan ayetlerde Amerika Birleşik Devletleri'ni temsil eder. Ronald Reagan, kırkıncı ayetteki Sovyetler Birliği'nin çöküşünün tipolojik örneği olan onuncu ayetin savaşında galip geldi. Yeşaya 8:8, Daniel'in on birinci bölümünün onuncu ve kırkıncı ayetlerinde temsil edilen aynı savaşı tanımlar ve bu üç paralel ayet, on birinci ayetteki Raphia Savaşı'nda galip olanın Rusya olarak tespit edilmesine imkân tanır.

On birinci ayetteki Raphia Savaşı, güneyin kralı (Rusya) ile papalığın vekil gücü (Ukrayna) arasındaki Ukrayna'daki savaşı önceden işaret ediyordu. Savaş, güney yarımküreden gelen ilk papanın döneminde (ki kendisi aynı zamanda Amerika kıtasından, gerçi Güney Amerika'dan, gelen ilk papaydı) Obama yönetimi tarafından başlatıldı. "Güney", küreselcilik, spiritüalizm ve komünizmin bir sembolüdür; ve on birinci ayetteki savaş geldiğinde, Amerika kıtasının güneyinden gelen ilk papa, küreselci Başkan Obama ile aynı çizgide yer aldı. Onuncu ayette Birleşik Devletler'i temsil eden Reagan, muhafazakâr bir papa ile gizli bir ittifaka girdi; ardından, küreselci bir papanın döneminde, küreselci bir başkan tarafından Ukrayna'nın Nazileri kullanıldı. Trump yönetimi altındaki Birleşik Devletler, şimdi Kuzey Amerika'dan gelen ilk ve sözde muhafazakâr papa ile aleni bir ilişki içindedir.

Reagan, onuncu ayetteki savaşta Kutsal Kitap peygamberliğinde bildirilen Antikrist ile gizli bir ittifak kurmuştu; Obama ise, papanın da Obama'ya benzer biçimde küreselci olduğu bir dönemde, on birinci ayetteki savaşı başlattı. Trump ise şimdi, Reagan'a tekabül eden bir papa ile açık bir ilişki içindedir; şu istisnaıyla ki, başlangıçtaki gizli ittifak artık açık bir ittifaktır. Üç papa ve üç başkan, onuncu, on birinci ve on beşinci ayetlerde zikredilen üç savaşa tekabül etmektedir.

“Kurnazlığı ve hinliğiyle Roma Kilisesi şaşılacak derecede mahirdir. Olacak olanı okuyabilir. Sahte Sebt'i kabul ederek Protestan kiliselerin ona hürmet sunduklarını ve bunu, kendisinin geçmiş günlerde kullandığı araçların bizzatıyla zorla uygulatmaya hazırlandıklarını görenek zamanını bekler. Gerçeğin ışığını reddedenler, onunla başlayan bir kurumu yüceltmek için, kendisini yanılmaz diye adlandıran bu gücün yardımını yine arayacaklardır. Bu işte Protestanların yardımına ne kadar hazır geleceğini kestirmek zor değildir. Kiliseye itaatsizlik edenlerle nasıl başa çıkılacağını papalık önderlerinden daha iyi kim anlar?”

Roma Katolik Kilisesi, dünya çapındaki bütün uzantılarıyla birlikte, papalık makamının denetimi altında bulunan ve onun çıkarlarına hizmet etmek üzere düzenlenmiş tek ve muazzam bir teşkilat meydana getirir. Yeryüzündeki her ülkede bulunan milyonlarca mensubuna, kendilerini papaya sadakatle bağlı saymaları öğretilir. Milliyetleri ya da hükümetleri ne olursa olsun, kilisenin otoritesini diğer bütün otoritelerin üstünde görmeleri gerekir. Devlete sadakatlerini taahhüt eden yemini etmiş olsalar bile, bunun gerisinde Roma'ya itaat andı bulunur; bu and, onları onun çıkarlarına aykırı olan her taahhütten muaf kılar.

Tarih, onun ulusların işlerine sızmak için kurnaz ve ısrarlı çabalarına; ve bir yer edindikten sonra, prenslerin ve halkın yıkımı pahasına bile kendi amaçlarını ilerletmesine tanıklık eder. 1204 yılında, Papa III. Innocent, Arragon kralı II. Peter'dan şu olağanüstü yemini aldı: 'Ben, Arragonluların kralı Peter, efendim Papa Innocent'e, onun Katolik haleflerine ve Roma Kilisesi'ne daima sadık ve itaatkâr olacağımı ikrar eder ve vaat ederim; krallığımı onun itaatinde sadakatle muhafaza etmeyi, Katolik inancı savunmayı ve heretik sapkınlığı

kovuşturmayı.' - John Dowling, The History of Romanism, b. 5, ch. 6, sec. 55. Bu, Roma papasının yetkisine ilişkin şu iddialarla uyum içindedir: 'imparatorları tahttan indirmesinin onun için meşru olduğu' ve 'tebaayı haksız yöneticilere olan bağlılıklarından kurtarabileceği.' - Mosheim, b. 3, cent. 11, pt. 2, ch. 2, sec. 9, note 17.

“Ve hatırlansın ki, Roma'nın övüncü, asla değişmemesidir. Gregory VII ile Innocent III'ün ilkeleri, hâlâ Roma Katolik Kilisesi'nin ilkeleridir. Ve eğer elinde bu güç bulunsaydı, onları geçmiş yüzyıllarda olduğu kadar bugün de aynı kuvvetle uygulamaya koyardı. Protestanlar, Pazar gününün yüceltilmesi işinde Roma'nın yardımını kabul etmeyi önerdiklerinde ne yaptıklarını pek az bilmektedirler. Kendi amaçlarının gerçekleştirilmesine yönelmişken, Roma da kendi kudretini yeniden kurmayı, kaybettiği üstünlüğü geri kazanmayı hedeflemektedir. Bir kez Amerika Birleşik Devletleri'nde, kilisenin devletin gücünü kullanabileceği ya da denetleyebileceği; dinî merasimlerin seküler yasalarla zorla uygulanılabileceği; kısacası, kilise ile devletin otoritesinin vicdan üzerinde egemen olacağı ilkesi yerleşsin, o zaman Roma'nın bu ülkedeki zaferi güvence altına alınmış demektir.”

"Tanrı'nın Sözü yaklaşan tehlikeye dair uyarıda bulunmuştur; bu uyarı kulak ardı edilirse, Protestan dünyası Roma'nın gerçek amaçlarının ne olduğunu ancak tuzaktan kurtulmak için artık çok geç olduğunda öğrenecektir. O, sessizce güç kazanmaktadır. Öğretileri, yasama meclislerinde, kiliselerde ve insanların yüreklerinde etkisini göstermektedir. Yüksek ve heybetli yapılar inşa etmektedir; bunların saklı köşelerinde onun önceki zulümleri tekrarlanacaktır. Sinsi bir biçimde ve sezdirilmeksizin, vurma zamanı geldiğinde kendi amaçlarını ilerletmek için kuvvetlerini güçlendirmektedir. Arzu ettiği tek şey üstün bir mevzidir; bu da kendisine şimdiden sağlanmaktadır. Yakında Roma unsurunun amacının ne olduğunu görecek ve hissedeceğiz. Tanrı'nın Sözü'ne iman edip itaat eden herkes bunun sonucu olarak kınamaya ve zulme uğrayacaktır." The Great Controversy, 580, 581.

2016'da Trump seçildi; ardından, Biden tarafından temsil edilen küreselciler 2020 seçimlerini çaldılar, ancak bunu yalnızca 20/20 görme keskinliğine sahip olanlar fark eder. On üçüncü ayette Donald Trump 2024'te “geri döner”, her zamankinden daha büyük bir kudretle, ve hem altın çağa hem de on beşinci ayetteki Panium Muharebesi'ne yönelik hazırlıklarına başlar. Sonra, 2025'te görümü tesis etmek üzere Papa Leo geldi; onuncu ayetten on beşinci ayete kadarki ayetlerde zikredilen üç muharebeyle ve yine bu muharebelerin üç başkanıyla ilişkilendirilen üçüncü papadır. İlk ve üçüncü papalar ile başkanlar muhafazakâr kabul edilir; ortadaki papa ile başkan ise küreselciydi. İlk ittifak gizliydi, sonuncusu açıktır; zira on dördüncü ayette, âhir zaman peygamberliklerinin zahirî görümünü tesis eden sembol olarak temsil edilir.

31 Aralık 2023'te, ilk fermanın icraatıyla tipolojik olarak temsil edilen ilk meleğin hizmeti, temeli atmaya başladı. Temel sınaama şuydu: William Miller, on dördüncü ayette görümü tesis edenin Roma olduğunu tespit etmekte doğru muydu, değil miydi? Miller'in, son günlerin peygamberî görümünü tesis eden sembol olarak Roma'yı tespit etmesi, bazı açılardan Miller'in bütün temel hakikatlerinin en önemlisidir. Miller'in belirli anlayışlara nasıl ulaştığı, ancak kendi zamanı ve şartlarına takdis edilmiş mantığın uygulanmasından türetilebilir; fakat bazı peygamberî keşifleri söz konusu olduğunda, bu anlayışlara niçin ulaştığına dair çok belirli şahitlikler mevcuttur. Anlayışlarının en temeli, görümü tesis edenin Roma olduğu yönündeki tespitiydi.

Miller, Daniel kitabında “kaldırılmış” olanın ne olduğunu anlamak için nasıl araştırdığını doğrudan tanıklık eder. Yalnızca cevabını nerede bulduğunu belirtmekle kalmaz, aradığı mücevheri keşfettiğinde duyduğu heyecandan da söz eder. Apollos Hale, Miller’in kendi yazıları üzerine bir şerh kaleme alır; aşağıdaki pasajda Hale, Miller’in nasıl bir peygamberlik öğrencisi hâline geldiğini ortaya koymaktadır. 1798’de mührü açılan ışığın habercisi olarak Miller, kitabın “mührü açıldığında” “anlayan” ve Daniel’in “hikmet sahipleri” diye adlandırdığı kimselerin kutsal bir örneğidir. Miller’in, Kutsal Kitap’ı incelemeye nasıl yönlendirildiğine dair tanıklığı, her şeye egemen O’nun maksatlı bir örneğidir. Miller’in gelişimine dikkat edin; çünkü o, bilginin artışıyla anlayan hikmet sahiplerinin bir örneğidir; hatta onlar, Miller gibi, yanlış karanlığından çıkmış olsalar bile.

1816 yılının Mayıs ayında, günahkârlığımın bilincine vardırıldım, ve ah, ruhumu nasıl bir dehşet kapladı! Yemek yemeyi unuttum. Gökler tunç gibi, yer ise demir gibi göründü. Bu hâl üzere Ekim ayına kadar devam ettim; Tanrı gözlerimi açınca, ah, ey canım, İsa’nın nasıl bir Kurtarıcı olduğunu keşfettim! Günahlarım, ruhumdan bir yük gibi düştü: ve sonra Kutsal Kitap bana ne kadar açık göründü! Tamamı İsa’dan söz ediyordu; O, her sayfada ve her satırdıydı. Ah, o ne mutlu bir gündü! Doğruca gökteki evime gitmek istedim; İsa benim için her şeydi, ve O’nu benim gördüğüm gibi herkesin de görmesini sağlayabileceğimi sandım, ama yanılmışım.

"Deist olduğum on iki yıl boyunca bulabildiğim bütün tarih kitaplarını okudum; fakat artık Kutsal Kitap'ı seviyordum. O bana İsa'yı öğretiyordu! Yine de Kutsal Kitap'ın benim için karanlık kalan hayli bir kısmı vardı. 1818 ya da 1819'da, beni deistken tanımış ve konuşmalarımı dinlemiş olan bir dostumu ziyarete gidip kendisiyle sohbet ederken, o, oldukça manidar bir tarzda, deistken itiraz ettiğim o eski metinlere atıfta bulunarak, 'Şu metin ve bu metin hakkında ne düşünüyorsun?' diye sordu. Maksadını anladım ve, 'Bana zaman verirsen, onların ne anlama geldiğini sana söyleyeceğim,' diye cevap verdim. 'Ne kadar zamana ihtiyacın var?' 'Bilmiyorum; ama sana söyleyeceğim,' diye karşılık verdim; zira Tanrı'nın anlayamayacak bir vahiy vermiş olduğuna inanamazdım. Bunun üzerine, Kutsal Ruh'un ne kastettiğini bulabileceğime inanarak Kutsal Kitabımı incelemeye karar verdim. Fakat bu kararı verir vermez şu düşünce aklıma geldi: 'Anlayamadığım bir metin bulursan ne yapacaksın?'"

“Sonra Kutsal Kitap’ı incelemenin şu yöntemi aklıma geldi: Bu tür pasajlardaki kelimeleri alacak, onların Kutsal Kitap boyunca izini sürerek, bu yoldan anlamlarını bulacağım. Elimde Cruden’in Konkordansı [1798’de satın aldığım] vardı; bence dünyadaki en iyisidir; ben de onu ve Kutsal Kitabımı alıp masama oturdum ve biraz gazete dışında başka hiçbir şey okumadım; çünkü Kutsal Kitabımın ne anlama geldiğini bilmeye kararlıydım. Yaratılış’tan başladım ve yavaş yavaş okumaya devam ettim; ve anlayamadığım bir ayete geldiğimde, ne demek istediğini bulmak için Kutsal Kitap’ta araştırdım. Kutsal Kitap’ı bu şekilde gözden geçirdikten sonra, ah, hakikat ne kadar parlak ve görkemli göründü! Size bugüne dek vaaz ettiğim şeyi buldum. Yedi vaktin 1843’te sona erdiğine kanaat getirdim. Sonra 2300 güne geldim; onlar da beni aynı sonuca götürdüler; fakat Kurtarıcı’nın ne zaman geleceğini bulmayı hiç aklımdan geçirmemişim ve buna inanamadım; ama ışık beni o kadar güçlü çarptı ki ne yapacağımı bilemedim. Şimdi, diye düşündüm, mahmuzlarımı ve koşum kayışını takmalıyım; Kutsal Kitap’tan daha hızlı gitmeyeceğim ve ondan geri de kalmayacağım. Kutsal Kitap ne öğretiyorsa ona bağlı kalacağım. Ama yine de anlayamadığım bazı ayetler vardı.”

Kutsal Kitap'ı incelemedeki genel yöntemine dair bu kadar. Başka bir vesileyle, önümüzdeki metnin—"the daily"nin—anlamını kesinleştirme yöntemini açıkladı. "Okumaya devam ettim," dedi, "ve bunun bulunduğu, Daniel dışında, başka bir yer bulamadım. Sonra onunla bağlantılı duran şu sözleri aldım: 'kaldırmak.' 'the daily'yi kaldıracaktır', 'the daily kaldırılacağı zamandan itibaren' vb. Okumaya devam ettim ve metne dair bir ışık bulamayacağımı düşündüm; nihayet 2 Selanikliler 2:7, 8'e geldim. 'Çünkü kanunsuzluğun gizemi şimdiden işlemektedir; yalnız, şimdi engelleyen, yoldan kaldırılıncaya dek engellemeye devam edecektir; ve o zaman o kötü olan açığa çıkacaktır,' vb. Ve o metne geldiğimde, ah, hakikat ne kadar açık ve görkemli göründü! İşte orada! İşte o, 'the daily!' Pekâlâ, şimdi, Pavlus 'şimdi engelleyen' ya da alıkoyan ile neyi kasteder? 'Günah adamı' ve 'kötü olan' ile Papacılık kastedilmiştir. Peki, Papacılığın açığa çıkmasını engelleyen nedir? Elbette Paganizm'dir; öyleyse, 'the daily' Paganizm anlamına gelmelidir." Apollos Hale, İkinci Geliş El Kitabı, 66.

Miller'in çalışmasının hem insanî araçlarla hem de İlahi takdirle yönlendirilmiş olduğu kayıtlarda yer alır. Onu eski bir dostu teşvik etti ve kendisine gelen düşünceler, Kızkardeş White'ın, "satır satır", Miller'i tekrar tekrar ziyaret eden melek olarak teşhis ettiği melek Cebrail'in sesiydi. O, "yedi zamanı" ilk keşfi olarak tanımlar ve ardından "2.300"ü yedi zamana ikinci bir tanık olarak belirler; zira her ikisi de 1843'te sona eriyordu (ilk başta böyle inanıyordu). Bu iki peygamberlik onun alfa ve omega keşifleridir ve Miller'le ilgili peygamberî ilişkileri içinde, "yedinci ay hareketi"ni başlatan Geceyarısı Feryadı mesajıyla Samuel Snow tarafından düzeltilecek olan hatayı teşhis ederler. Geceyarısı Feryadı'nın hareketi, Exeter kamp toplantısından ayrıldığında "yedinci ay hareketi" idi; çünkü yedinci ayın onuncu gününde Rab'bin gelişini işaret ediyordu; bu tarih 1844'te 22 Ekim'e tekabül ediyordu.

İkinci meleğin güçlendirilmesini doğuran hata, yedi zaman ile 2.300 yılın 1843'te birlikte sona erdiğine dair Miller'in ilk anlayışıyla temsil edilir. Söz konusu pasajda ele alınan bir sonraki doktrin, Miller'ın Roma'yı görüşü tesis eden sembol olarak nasıl teşhis ettiğidir. Adventist tarih öğretmenleri, William Miller'ın bütün peygamberî kavrayışlarının, iki ıssızlaştırıcı gücü teşhis etmesine dayandığını tespit eder. Bu iki ıssızlaştırıcı gücün putperest ve Papalık Roması olduğunu anlamıştı; Daniel kitabındaki "süreklî"nin putperest Roma olduğunu kavradığında da bu iki gücü 2. Selanikliler'de gördü. Kardeş White'ın bize defalarca melekler tarafından ziyaret edildiğini bildirdiği Miller tarafından ortaya konan her peygamberî model, Roma'nın görüşü tesis ettiği yönündeki anlayışına dayanıyordu. Her biri!

31 Aralık 2023'ten itibaren Yahuda oymağından Aslan, İsa Mesih'in Vahyi'nin mühürlerini açmaktadır. O andan itibaren temel sınama başlamıştı ve Amerika Birleşik Devletleri'nden olan ilk papa 8 Mayıs 2025'te papalık görevine başladığında nihayetine erdi. O noktada tapınak sınaması başladı.

Bu hususları bir sonraki makalede ele almaya devam edecek ve temel imtihanın mevcut Papa ile sona erdiğine dair tespitimizi desteklemek üzere, "250" yıllık dönemi bir şahit olarak kullanacağız.